

விஸ்வகர்ம பரத்துவம்

பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக் கர்த்தாவாகிய கடவுள் சகளஸ்வரூபமாகத் தமது லீலாவிசேடத்தால் எவ்வாறு விராட் விஸ்வகர்மரூபமாக ஆர்ப்பவித்தார் என்பதை இங்கி நோக்குவோம். வேதங்கள் கோஷிப்பதுபோல் இவ்விராட் சொரூபம் ஐந்து சிரங்களைக் கொண்டதாகவும், ஐந்து சுழுகங்களைப் பெற்றும் பதினைந்து நேத்திரங்களோடும், பத்து அழகிய கரங்களையடைந்தும், இரண்டு செவ்விய பாதங்களுடனும் காட்சியளித்தார். இவரை மிகப் போற்றுமுகத்தான் யஜுர் வேத புருஷ சூக்தத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு உருவகப்படுத்தி ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹரி : ஓம். ஸஹஸ்ர சீர்ஷா புருஷ : ஸகஸ்ராசுஷ
ஸ்ஸஹஸ்ரபாத், ஸபூம் விச்வதோ
வ்ருத்வா அத்யதிஷ்டத் தசாங்குலம் புருஷவ்
வேதகம் ஸர்வம், யத்பூதம் யச்சபௌவ்யம்,
உதாம்ருதத் வஸ்யோசான : , -யதந்
நேநா திரோஹதி, எதேவா நஸ்ய
மஹிமா அதோஜ்யாகம் ஸ்ச புருஷ :

இதன் பொருள் : ஆயிரம் சிரசுகளுடையவரும், ஆயிரம் கண்களையுடையவரும், ஆயிரம் பாதங்களையுடையவரும், எல்லா உலகங்களையும், திசைகளையும் பத்து அங்குல சரீரமாகக் கொண்டவரும், அதாவது திசைகளனைத்தையும் அண்மையில் உடையவரும், வேதங்களால் துதிக்கப்பெற்ற பரமபுருஷரும், ஐம்பூதங்களாகிய உலகைச் சிருஷ்டித்துத் தாம் என்றும் அழியாதிருப்பவருமான விராட்சொரூபியை என்றும் தியானிப்போமாக ! என்று கூறப்பட்டுள்ளது. முன்னர்க் கூறியவாறு ஐந்து சிரங்கள், பத்து கரங்கள், இரண்டு பாதங்கள் உடையவரெனப் பூர்வத்தில் நிஷ்கரித்துக் கூறியிருந்தபோதிலும், உத்தம பாத்திரங்களாகிய இவரது சிருஷ்டிப்பொருள்களின் சிரங்கள் கரசரணாதிபோன்ற அவயவாதிகளை ஒன்றுகூட்டி நோக்குவதால், அவைகள் புருஷசூக்தத்தில் கூறும் ஓராயிரம் மட்டுமல்ல, பல்கோடி நூராயிரம் எனத் துணியலாம். ஆயினும், முன்னர் நிச்சயிக்கப்பட்டவாறு, அப்பிரம்மத்தின் ஐந்து சிரங்களில் ஒன்று சூரியன் உதிக்கின்ற கிழக்குத் திக்கையும், மற்றொன்று அன்னோன் ஓடுங்கும் மேற்குத் திக்கையும், மற்ற இரண்டும் இரு பாரிசங்களிலுமுள்ள தெற்கு வடக்கு ஆகிய இரு திக்குகளையும் எஞ்சிய மற்றொரு சிரம் ஆகாயத்தை நோக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளன. இது இயற்கை முறையேயாகும். அண்டமெங்கும் வியாபித்துள்ள சராசரப் பொருள்கள் மேற்குறித்த ஐந்து திக்குகளில் அடங்குவனவென்பது அதன் தாத்தபரியமாம். அல்லாமலும், நான்கு திக்குகளையும் தனித்தனியே நோக்கும் முகங்களால் ஆகாயப்பரப்பையும் நோக்குதல் அரிதாகுமன்றோ?

மேற்குறித்த அந்த ஐந்து முகங்களும் வேதங்களால் தனிப் பெயர்கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. அவை முறையே சத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் எனப்படுவனவாம். மேலும், வேதங்கள் கூறுவதாவது :

சத்யோ ஜாதம் என்னும் கிழக்குமுக தியானத்தால் அறிவு விளக்கம் மிகுந்த சானகரிஷி தோன்றி அவருக்கிசைந்த இருக்கு வேதத்தால் துதிக்கப் பெற்றார்.

வாமதேவம் என்னும் தெற்குமுக தியானத்தால் சனாதனரிஷி தோன்றி அவருக்கிசைந்த யஜுர் வேதத்தால் துதிக்கப் பெற்றார்.

அகோரம் என்னும் மேற்குமுக தியானத்தால் அபுவனஸரிஷி தோன்றி அவருக்கிசைந்த சாம வேதத்தால் துதிக்கப் பெற்றார்.

தத்புருஷம் என்னும் வடக்குமுக தியானத்தால் பிரத்னஸரிஷி தோன்றி அவருக்கிசைந்த அதர்வண வேதத்தால் துதிக்கப் பெற்றார்.

ஈசானம் என்னும் ஆகாயத்தை நோக்கிய முகத்தால் சுபர்னஸரிஷி தோன்றி அவருக்கிசைந்த யஜுர் வேதத்தால் துதிக்கப் பெற்றார்.

மேலே கூறியவை கீழ்கண்ட யஜுர் வேத எக்ஞ மந்திரங்களால் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன.

"ஸத்யோ ஜாதாய முக ஜன்மணே
ருத்ர ரூபாய தீமஹே
ஸத்யோ ஜாதமு கோத்பவாய ருத்ரரூபினே
தந்நாமநு ப்ரசோதயே த்ஸ்வாஹா
தந்நாமநு விஸ்வகர்மணே யிதம் நமமா"

"வாம தேவாயமுக ஜன்மணே
விஷ்ணு ரூபாய தீமஹே
தந்நா மயப் ப்ரசோதயேத் ஸ்வாஹா
தந்நா மய விஸ்வகர்மணே யிதம்நமமா"

"அகோராய முக ஜன்மணே
ப்ரஹ்ம ரூபாய தீமஹே
தந்நா த்வஷ்ட்டப்ர சோதயேத் ஸ்வாஹா
தந்நா த்வஷ்ட்ட விஸ்வகர்மணே யிதம் நமமா"

"தத்புருஷாய முகஜன்மணே
இந்த்ர ரூபாய தீமஹே
தந்நா சில்பி ப்ரசோதயேத் ஸ்வாஹா
தந்நா சில்பி விஸ்வகர்மணே யிதம் நமமா"

"ஈசானாய முகஜன்மணே
அர்க்க ரூபாய தீமஹே
தந்நா விஸ்வக்ஞ ப்ரசோதயேத் ஸ்வாஹா
தந்நா விஸ்வக்ஞ விஸ்வகர்மணே யிதம் நமமா".

மேற்குறித்த மந்திரங்களின் பொருள் : ஸ்ரீமத் விராட் விஸ்வகர்மாவினது ஸத்யோஜாதமுகத்தில் பிறந்தவரும், உருத்திரரூப முடையவரும், மனு விஸ்வகர்மாவுமாகிய உம்மை இந்த ஹோமத்திக்குப் பவன் அருளுமாரு இங்குப் பிரசன்னமாக வேண்டுமாய்ப் பிரார்த்தித்து நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வாமதேவ முகத்தில் பிறந்தவரும், விஷ்ணுரூப முடையவரும் மய விஸ்வகர்மாவுமாகிய நீவிர் இந்த அக்னி காரியத்திற்கு பயனளிக்குமாறு இங்கு வந்தருளவேண்டுமாய் தியானித்து நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

அகோர முகத்திற் பிறந்தவரும் பிரம்மரூப முடையவரும் துவஷ்ட விஸ்வகர்மாவான உம்மை இந்த யாகத்துக்கு வந்து பலனருளுமாரு வேண்டி நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தத்புருஷ முகத்திற் ஜனித்தவரும், இந்திரரூபமுடையவரும், சிற்பி விஸ்வகர்மாவுமாகிய நீவிர் இந்த யக்ஞத்திற்கு எழுந்தருளி இம்மகத்திற்கான பலனைத் தருமாறு கோரி நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஈசான முகத்திற் தோன்றியவரும் சூரியனது ரூபமுடையவரும் விஸ்வக்ஞ விஸ்வகர்மாவுமாகிய உம்மை இந்த அக்னீஹோத்ரத்துக்கு எழுந்தருளி நற்பயன் அருளுமாறு துதித்து நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்பதாம்.

உலகவழக்கில், மாந்தரினிடத்து அமைந்துள்ள மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து இந்திரியங்களும் இணைந்து, அதன் காரியமாகிய மூளையின் இயக்கத்தால் அறிவு விளக்கம்

தோன்றுவதுபோல், பிரம்மத்தின் ஐந்து முகங்களினின்றும் அறிவுமயமாகிய ஐந்து ரிஷிகள் பிறந்தன ரென்பதுதான் மேற்குறித்த வேத மந்திரங்களால் பெறப்படுவதாகும். எனவே, சானகர், சனாதனர், அபுவனசர், பிரதனசர், சுபர்னசர் ஆகிய பஞ்ச பிரம்மாக்களும் விஸ்வகர்மப் பரமேஸ்வரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன ரென்பதற்கு மேலும் சுருதிப்பிரமாணம் ;

கிருஷ்ண யஜுர் வேதம் 4-ம் காண்டம் 6-ம் பிரபாடகம் 6-ம் அனுவாகம் 2-ம் மந்திரம் :

" யோதேவானாம் நாமதா ஏக ஏவதகம்
ஸம்ப்ரசநம் புவநா யத்யன்யா : த
ஆய ஜந்தத்ர விணகம், ஸமஸ்யாருஷேய
பூர்வே ஜரிதாரோ நபூநா : அஸூர்த்தா
ஸூர்த்தா ரஜஸோவி மாசே-யேபூதானி
ஸமக்ரு ண்வந்நிமாநி : நதம் விதாதய
இதம் ஜஜாநா ந்யத்யுஷ்மக மந்தரம்
பவாதி : நீஷா ரேணப்ரா வருதா ஜல்ப்யா
ஸுத்ருப உக்த சாஸஸ் சரந்தி : ப ரோதி
வா பாஏநா."

மேற்குறித்த மந்திரத்தின் கரித்து விளக்கப்பட்ட சாயனாச்சார்ய பாஷ்யத்தின் பொழிப்புரையாவது :

அவ்விதம் மகத்துவம் பெற்ற உலகுக்கு முதல்வனும் பரமேஸ்வரனுமாகிய விஸ்வகர்மாவினிடத்து எல்லா உலகங்களும் பிரளயகாலத்தில் சென்று ஓடுங்குகின்றன. முன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அபுனர் எனும் அபுவனஸர் ஆகிய எந்த விஸ்வகர்மப் பிரம்ம ரிஷிகள் தங்கள் தங்கள் கிருத்தியங்களாகிய யோக்கியம் பொருந்திய செல்வத்தை நன்றாகச் சம்பாதித்தும், பஞ்சேந்திரியங்களைத் தம் வசமாக்கியும் மேலும் மகாமகத்துவ சித்தியினால் ஒருபோதும் அழிவில்லாதவர்களாகவும், அழகிற்கு இருப்பிடமாகிய தங்கள் தங்கள் அற்புதத் தொழில்களினால் பிரகாசமடைந்தும், உலகில் எல்லாப் பொருகளையும் ஜீவபாவமுடையதாக உற்பவிக்கச்செய்தார்கள் என்பதாம். எனவே, இச்சுருதிப் பிரமாணத்தால் அபுவனஸரோடு சானகாதி பஞ்ச விஸ்வகர்ம ஆதி ரிஷிகள் பூநீ விராட் விஸ்வகர்மப் பரமேஸ்வரமுகூர்த்தத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன ரென்பது சந்தேகமற நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்டது.

இனி, சுருதிகளை அடிப்படையாகக்கொண்ட புராண ஆதாரங்களை நோக்குவோம். ஸ்காந்தம் நாகரகாண்டம் 11-ம் அத்தியாயத்தில்,

" தேவ தேவ மஹா தேவம்
ஸர்வஜ்ஞ ஜகதாம்பதே
ஸதாசாரம் மமப்ருஹி
வம்சாநாம் விஸ்வகர்மண ://

ஸ்ருணு ஷண்முக விஸ்வேச
வேதாகம வினிஸ்ச்சித :
விபரீத கதிர் வருக்ஷ
ஊர்த்வ மூலம் தபஸ்விமத் //

அதஸ்ச்சாத் பத்ர சாகஸ்ச்ச
ப்ரஹ்மாண்ட பல ஸம்யுத :
ப்ரஹ்மாதி : கேசவோ மத்யஸ்த்
தஸ்யாக்ரந்து ஸதாசிவ ://

த்ரிமூர்த் யாத்மா வருக்ஷராகோ
விஸ்வப்ரஹ்ம மயோஹ்யஸௌ
தத்துமாயாமயம் ப்ரஹ்ம
நநிர்ணேயம் குமாரகை ://
புனரேகைக சாகாயாம்
அபவன் புஞ்ச பஞ்சச
சதேக பஞ்ச விம்சத்யா
சாகா பேதேன ஸம்யுத ://

விஸ்வகர்ம தருர்பூய
ஹைஸ்ராம்ஸு விபூதிமன்
ததுத்பூதம் ஜகத்ஸர்வம்
ஸசராசர தைவதம் //

ததுத்பூதா மஹாத்மான
ஸர்வவேத மயாநநா :"

மேலே கூறப்பட்ட சுலோகங்களின் தாத்தபரியம்: ஓமஹாதேவா ! விஸ்வகர்ம பரத்துவத்தை நான் அறியும்படிச் சொல்லும் என ஷண்முகன் கேட்க, ஸ்ரீ சிவபிரான் சொல்வதானார். நீ வினவியது வேதாகம சாஸ்திரங்களினாலே பண்டே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பரப்பிரம்மம் எனும் ஒரு விபரீத விருக்ஷமுண்டு. அதனுடைய வேர் மேல்பாகத்திலும் கிளைகள் கீழ்பாகத்திலும் அமைந்து அந்தரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அக்கிளைகளில் அண்ட பிரம்மாண்டங்களெல்லாம் பழங்களாகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனின்றும் பிரம்மதேவன் முதலிலும் மகாவிஷ்ணு அடுத்தபடியாகவும் சிவன் ஆகிய நான் அதற்கடுத்தும் லோகோபகார்த்தமாகத் திரிமூர்த்திகள் எனும் சிறப்புப் பெயருடன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டோம். அந்த ராஜ விருக்ஷமான விஸ்வப்பிரம்மத்தினின்று உண்டான முதல் கணிகள் நாங்களே.

ஓ குருபரனே இன்னும் கேட்பாயாக ! அந்த விருக்ஷமாகிய விஸ்வேஸ்வரர் அண்டபுவனங்களில் நிறைந்திருக்கின்ற ஜீவான்மகோடிகளைப் பிரம்மன் சிருஷ்டிக்கவும், விஷ்ணுவானவர் இரக்ஷிக்கும்படிக்கும், ருத்திரன் சங்கரிக்கும்படிக்கும், மகேஸ்வரன் திரோபவிக்கும்படிக்கும் அநுக்கிரகித்தார். அதே விருக்ஷத்தினின்றும், நவபிரம்மாக்கள், ஸனகாதி முனிசிரேஷ்டர்கள், அஷ்டவசுக்கள், நவநாத சித்தர்கள், பதினொருகோடி ருத்திரர்கள், துவாதசாதித்தர்கள், தசவாயுக்கள், யக்ஷர்கள், வித்யாதரர்கள், கின்னரர்கள் ஆகியவர்களைச் சிருஷ்டித்து அவரவர்களுக்கேற்ற அதிகாரங்களைச் கொடுத்தருளினார். இந்திரன் முதலாகிய அஷ்டபாலகரைப் படைத்து அஷ்டதிக்குகளை ஆளச் செய்தார். இன்னும், அஷ்டவசுக்கள் முதலிய தேவர்கட்கு இந்திரனை அதிபதியாகவும், ஜலத்துக்கு வருணனை அதிபதியாகவும், தேவர், அசுரர், மனிதர் முதலிய பல ஜீவர்களுக்கேச் சூரியனை அதிபதியாகவும், நக்ஷத்திரமண்டலங்கட்கும் கிரகங்களுக்கும் சந்திரனை அதிபதியாகவும் செய்தருளினார். இன்னும், மிருக வர்க்கத்துக்கு, ஐராவதத்தை யானைகளுக்கு அரசாகவும், இதர மிருகங்களுக்கு சிங்கத்தை அதிபதியாகவும், மலைகளுக்கு இமவானை அதிபதியாகவும், பாம்புகளுக்கு வாசுகியைத் தலைமையாகவும், பறவைகளுக்குக் கருடனை அதிபதியாகவும் செய்தருளினார்.

"ஓ குருபரனே! மேலும் கேட்பாயாக. அந்த விஸ்வப்பிரம்மம் மாயாமயமானது. அதன் அளவு, விரிவு, பரிமானம் ஆகியவை எவராலும் நிர்ணயிக்கக்கூடாதவை. இன்னும் கேட்பாயாக ! அந்த அளவுகடந்த விருக்ஷத்தின் பிரதிகிளைகளிலும் ஐந்தைந்து கிளைகளுண்டாகி அக்கிளைகளின் விரிவால் 125 கிளைகள் அல்லது சுவடுகளோடு அந்த ஜெகத் விஸ்வகர்மா என்னும் அந்தர விருக்ஷம் கோடி சூரியப் பிரகாசத்தையொத்த தேஜஸுடன் விளங்குகிறது. சராசரங்களுக்குப் பிறப்பிடமும் இருப்பிடமுமாகிய இந்த ஜகமனைத்தும் அவ்விருக்ஷத்தின் பழங்களே. வேதங்களும் அதனை ஓதுவோரும் அவ்விருக்ஷத்தினின்றும் உற்பவித்தவர்களே" என்றிவ்வாறு விஸ்வகர்மப் பரத்துவத்தைத் தெள்ளத்தெளிய விளக்கிக் கூறினார்.

இனி புராண ஆதாரங்களிற் புகுவோம். வாசிஷ்ட புராணம், திரிதீய காண்டம்,

" ஜ்ஞாந ப்ரகாச குணபூஷண ஏஷ பூஷா
ஸர்வாதி காரண வியோமநு ஸுத்ர கர்த்தா
யோக ப்ரபோத விவிதாகம சாஸ்த்ர சாரஸ்
ஸாரஸ்வதோ பாசிவோ குரு விஸ்வ கர்மா :"

இதன் தாத்தபரியம் : பிராகாசம் பொருந்திய ஜோதிமயமான ஞானத்தையே பூஷணமாகக் கொண்டவரும் சமஸ்த்தத்துக்கும் காரணபூதராயும், இறைவராகியும் மனுக்களை ஆட்டிவைப்பவரும், யோகம் ஞானம் முதலிய பலவித ஆகம சாஸ்திரங்களை வெளியிட்டவருமான பரசிவனும் ஜெகத் குருவுமானவர் ஸ்ரீ சாட்சாத் விஸ்வகர்மாவாகும். விஸ்வகர்மாவின் பரத்துவத்தை மேலும் விளக்குவோம்.
சில்பம்-மஹாவிஸ்வகர்மீயம்-அத்தியாயம் 1-ல்

" விஸ்வகர்ம க்ரியாயஸ்ய க்ரியதேவா ஜகத்பதி :
கர்ம விஸ்வஞ்ச யஸ்யேதி விஸ்வகர்மா ப்ரகீர்த்திதா :"

என்றும், இன்னும் மநுசுத்திரத்தில்,

" விஸ்வ ஸம்ரக்ஷணார்த்தாய விஸ்வகர்மா பவேதிதி "

என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதற்றின் தாத்தபர்யம் : சராசர முதலான ஸமஸ்த பிரபஞ்ச சிருஷ்டியாதி கர்மகிருத்திய கர்த்தருத்வமுடையவர் யாரோ, அந்தப்பகவானுக்கே ஜகத்பதி யென்றும், விஸ்வகர்மா வென்றும் நாமதேயம் சொல்லப்படுகிறது. மேலும், விஸ்வம் ஆகிற பிரபஞ்சத்தை, கர்மா-நிர்மித்துப் பரிபாலிக்கிறவர். நன்றியும், இந்தப் பிரபஞ்ச பரிபாலனத்தின் பொருட்டு விஸ்வகர்மா சகளரூபமாக அவதரித்தா ரென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மூலஸ்தம்பத்தில்,

" த்வயவாக்யாத நாமஞ்ச விஸ்வகர்ம க்ஞநாமயோ :
கர்மக்ஞக்ரியதே ஹ்ருத்வா விஸ்வகர்மா ஜகத்க்ரு :"

இதன் தாத்தபர்யம் : தம்மைக்காட்டிலும் பரமானது வேறொன்று இல்லாதவராயும், ஆதியானவராயும், ஸர்வலோகத்திலும் கியாதியுடையவராயும், பிரபஞ்ச உஜ்ஜீவித கர்மத்தைத் தமது தொழிலாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவராயுமிருக்கிற விஸ்வகர்மாவைப் பிரம்மாவென்றும், ஜகத்க்ரு வென்றும் சொல்லப்படுவதாம்.

ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவுக்கு ஐந்து முகங்களுண்டு என்பதற்கு ஆதாரமாகப் பண்டு தோன்றிய சில தமிழ்ப் பிரபந்தங்களையும் நோக்குவோம். மாந்தைப்பள் 2-வது செய்யுள் :

" சீர்மேவும் புவனமெல்லார் தினம்பரவும் விசுவேசர்
ஏர்மேவும் ஐந்துமுகத் திற்பிறந்த கம்மியராள்
வார்மேவுங் கனகாந்த மதிலணிசேர் மாந்தையில்வாழ்
பேர்மேவு மூத்தபள்ளி பிரியமுற்று வந்தனளே. "

இனி விஸ்வகர்மாவின் சகள வடிவத்தைக் கீழே காட்டிய நாராயண யாஜ்ஞீகோபநிஷத் தைத்தீரிய சதுர்த்த ப்ரஸ்நம் ஆகிய கிருஷ்ண யஜூர் வேதம் ஸ்தோத்திரமாகத்துதிக்கின்றது.

" பஞ்சவக்த்ரம் ஜடாபாரம் தசபஞ்ச விலோசனம்
ஸத்யோஜாதானனம் ஸ்வேதம் வாமதேவந்து க்ருஷ்ணகம் //
அகோரம் ரக்தவர்ணம் தத்புருஷம் ஹரிதப்ரபம்
ஈஸாகம் ஸ்யாமவர்ணஞ்ச ஸரீரம் ஹேமவர்ணாகம் //
தசபாஹு ஸமாயுக்தம் கர்ணகுண்டல சோபிதம்
பீதாம்பாதாம் தேவம் நாகயக்ஜஞோப வீதினம் //
ருத்ராக்ஷ மாலாபரணம் வ்யாக்ரசர் மோத்தரீயகம்
அக்ஷமாலாஞ்ச பத்மஞ்ச நாகசூல பிநாகிநம் //
மேரும் வீணஞ்ச பாணஞ்ச சங்கசக்ர ப்ரகீர்த்திதம்
கோடிஸூர்யப் ப்ரதிகாசம் சர்வஜீவதயாபரம் //
தேவதேவ மஹாதேவம் விஸ்வப்ரஹ்ம ஜகத்க்ருமம். "

இதன் தாத்தபர்யம் : ஐந்து முகங்களும், சடாமகுடங்களும், பதினைந்து கண்களும் உடைய அவருடைய சத்யோஜாதமென்னும் முகம் வெண்ணிறமானது. வாமதேவம் என்னும் முகம் கருநீலநிறமுடையது. அகோரமுகமானது சிவப்புநிற முடையது. தத்புருஷ முகம் மஞ்சள் நிறமுடையது. ஈசான முகம் பச்சைவர்ண முடையது. சரீரமானது பொன் நிறமானது. அவர் பத்து புஜங்கள் உடையவராய், பிராகாசிக்கும் குண்டலங்களைக் காதில் தரித்தவராய், பொன்னாலாகிய பீதாம்பரத்தை உத்தரீயமாயுடையவராய், நாகங்களாகிய யஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவராய், உருத்திராட்ச மாலையை ஆபரணமாகப் பூண்டவராய், புலித்தோல் ஆடையைத் தரித்தும், ஒரு கரத்தில் சூலத்தையும், பின்னொருகரத்தில் பினாகம் என்ற வில்லையும், இன்னும் ருரு கரத்தில் மேருவென்னும் வீணையையும், மற்றொரு கரத்தில் பாணாத்தையும், மற்றும் இரண்டு கரங்களில் சங்கும் சக்கரமும் தாங்கி, யாவரும் புகழும்படி தோன்றுபவரும், கோடி சூரியர்கள் ஒருங்கே உதயாமானது போல் பிராகாசிப்பவரும், எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் காருண்யமுடையவரும், தேவர்கட்கும் மூவர்கட்கும் தேவனாகிய மகாதேவனும் விஸ்வகர்மப் பிரம்மம் என்னும் காரணப்பெயருடையவரும், ஜெகத்துக்குக் குருவாகவும் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு என்னும் நான்கு திசைகளையும், ஆகாயத்தையும் நோக்கிய ஐந்து முகங்களையுடைய சர்வவியாபகருமாகிய ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா என்னும் கடவுளை நான் துதிக்கிறேன் என்பதாம்.

மேலே காட்டியவற்றால் ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவின் பரத்துவமும். சமஸ்த இலட்சணங்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்பது நனி விளங்கும்.